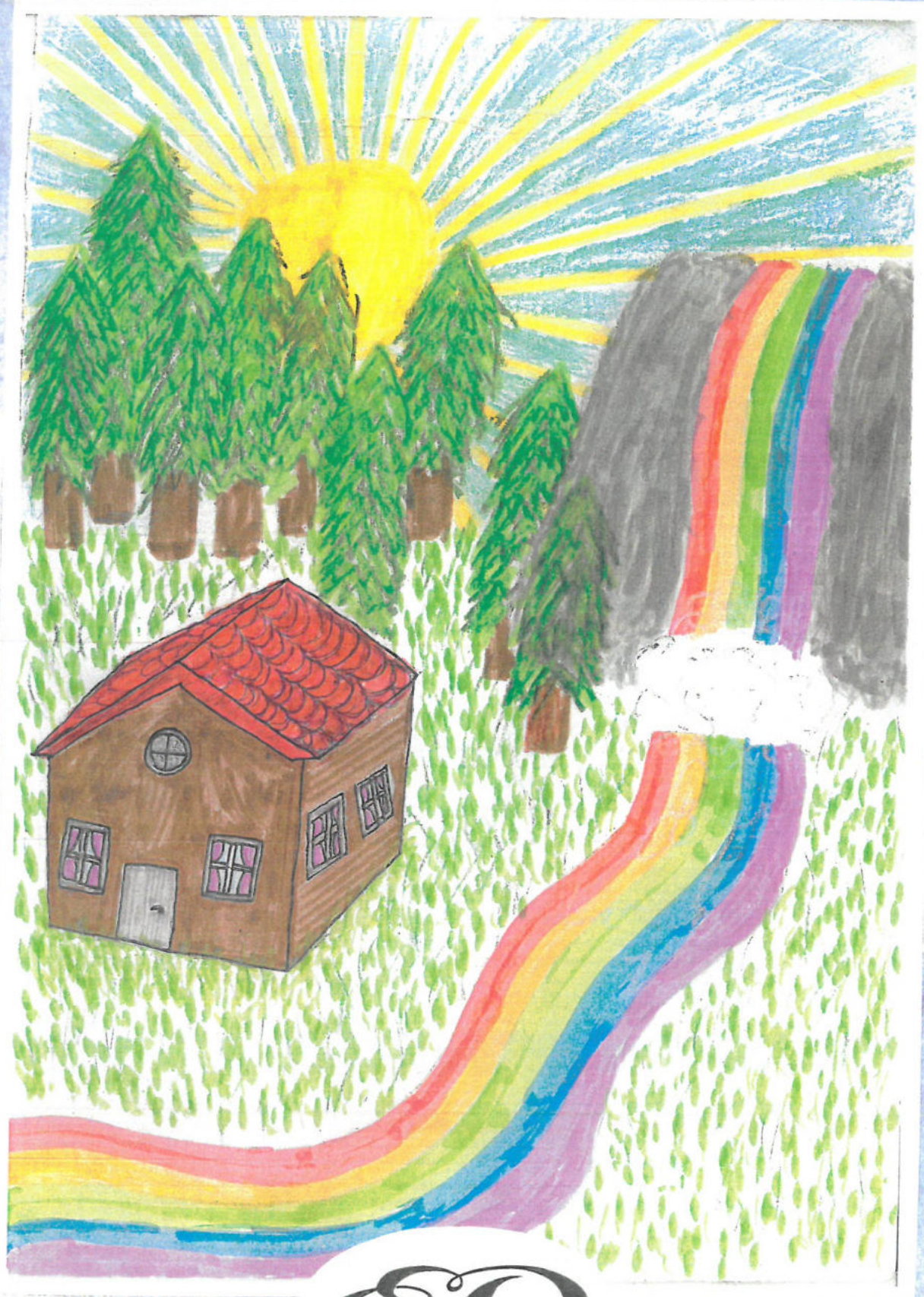
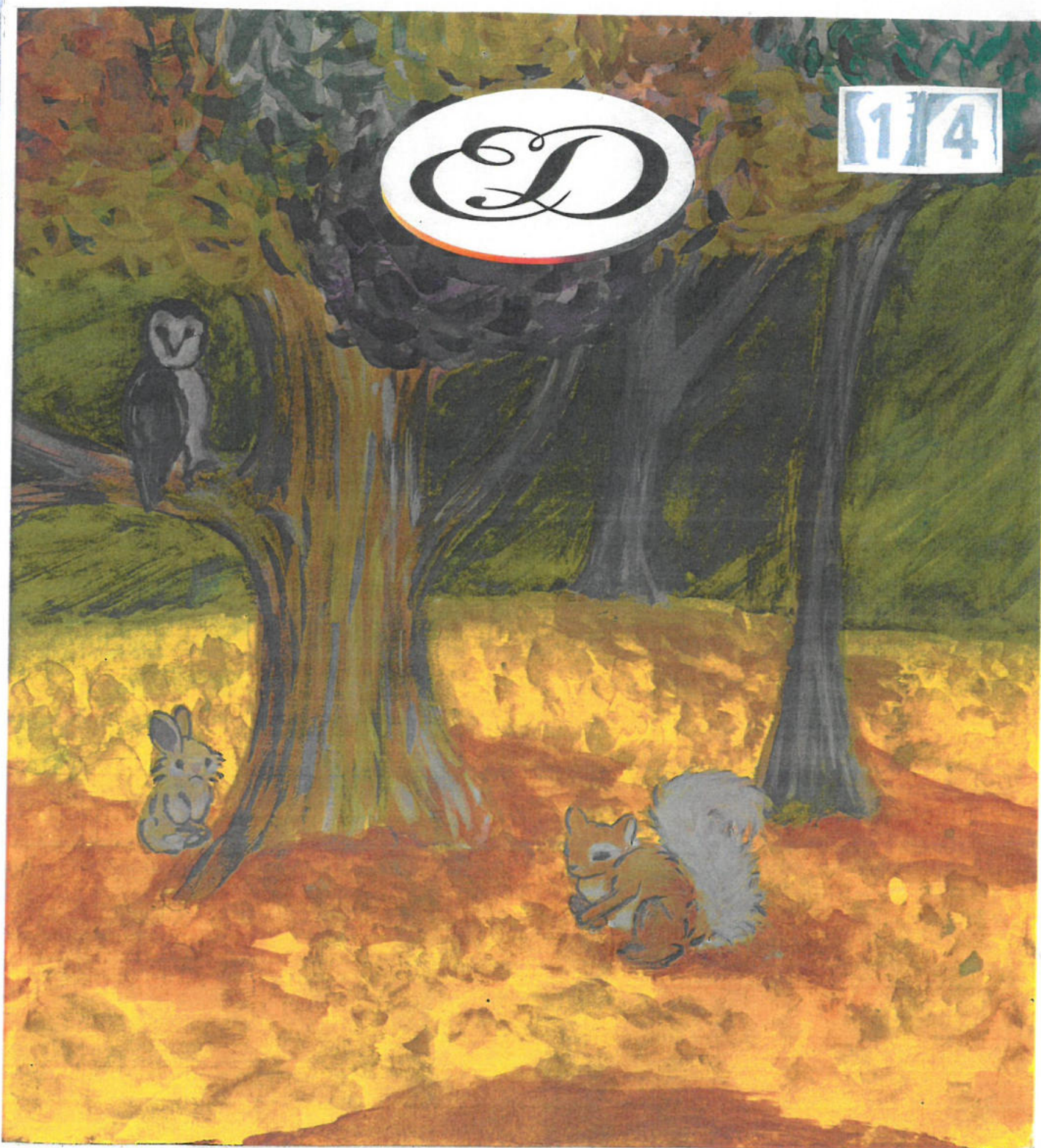

školní rok 2025/26, 14. číslo

E n i n g n o v i n g

1/4

PARlamente v akci

Kdo jsou parlamentáci neboli žákovský parlament? Jsou to volení zástupci z každé třídy od 3. do 9. ročníku, kteří každoročně organizují různé akce a snaží se zlepšovat klima naší školy. Letos velká část parlamentáků již počtvrté vyjela od 8. 10. do 10. 10. na zážitkový kurz, tentokrát do Lhotky u Mělníka do táborové základny DDM hl. m. Prahy. Program jako vždy zahrnoval aktivity zaměřené nejen na seznámení, ale především na rozvoj spolupráce. Při různorodých hrách jsme se naučili, jak být cennou součástí týmu, vyzkoušeli jsme si pracovat opravdu s každým účastníkem kurzu a postavili jsme se rozmanitým výzvám, které jsme s přehledem zvládli. Díky tomu jsme se přesvědčili o tom, že letošní parlamentáci tvoří moc fajn partu. Při diskuzích a brainstormingu jsme také probrali, jaké aktivity a projekty bychom v tomto školním roce rádi uskutečnili. Koordinátoři parlamentu: **Michaela Tomanová, Blanka Petrovická, Tadeáš Vylita**

Školní parlament se letos rozhodl pomoci dětem, které doma nemají ideální a snadné podmínky, a chtěl Vám připomenout, že někteří z nás vyrůstají v prostředí, které pro ně může být velmi náročné. Proto jsme se zúčastnili akce zvané „Týden bez násilí“ pořádané centrem Locika. Vyrobili jsme modré stužky jako symbol svobody a solidarity s oběťmi násilí na dětech a dne 18. 11. před první hodinou jsme je rozdávali v aule školy. Také jste mohli vidět „strom bezpečí“ kde jste vy žáci napsali na lístečky, co pro vás znamená svoboda a kdy nebo s kým se cítíte v bezpečí. Dále jsme na vánočních trzích připravili malou obrazárnu, kde jsme vystavili vaše namalované obrázky na téma „Dětství bez násilí“, a postavili jsme malé kino, kde se promítaly 3 mini filmy k tomuto tématu. Všem, kteří pomohli nebo jakkoliv přispěli na tuto akci, moc děkujeme!

Za parlament Tobiáš Heřt 7.D a Emil Cwiklik 5.A

Parlament před první hodinou nabízí modré stuhy „Strom bezpečí“ vytvořený z lístečků napsanými dětmi

My tři králové

m a z l í č c i

Vážení a milí čtenáři,
v tomto 14. čísle Eminých novin se s námi vypravíte na delší cestu, na níž vás čekají různá překvapení, která pro vás připravil nejen redakční tým, ale i další šikovní žáci i pedagogové naší školy.

Doufáme, že různá rodost, nová poznání i zábava Vám přijdou vhod, nejen v tomto předvánočním čase.

Příjemné chvíle s naším časopisem přeje **Redakční tým EN**

Rozhovory

Literární k

Za krásami Bavorska

Ve dnech 29.9. až 1.10. se vypravila skupina 39 studentů II. stupně v doprovodu tří pedagogů a průvodce do Berchtesgadenského národního parku. První den jsme navštívili zámek Neuschwanstein a městečko Füssen. Druhý den jsme zdolali nejvyšší německou horu Zugspitze, na jejíž vrchol nás dovezla horská železnice a následně lanovka. Odpoledne jsme se vydali do údolí Reintal, kde jsme si prošli úchvatnou skalní soutěskou Partnachklamm. Zastavili jsme se pod skokanskými můstky v Garmisch-Partenkirchen, proslulém konáním zimních olympijských her v roce 1936. Třetí den jsme vyjeli turistickým elektrobussem na horu Kehlstein a pokračovali výtahem až na její vrchol, kde se nachází horská chata Orlí hnízdo. Naše putování za autentickými zážitky z německých přírodních krás jsme zakončili procházkou k jezeru Königssee a potom již vyrazili zpět do Prahy.

Mgr. Barbora Kasinová a Mgr. Martina Kučerová

Skokanské můstky v Garmisch-Partenkirchen

Němeco

Zámek Neuschwanstein

Vlak, který nás vyvezl na Zugspitze

Vrchol Zugspitze - nejvyšší hory Německa

A co na výlet za krásami Bavorska říkají někteří z účastníků?

Nejvíce se mi líbilo Orlí hnízdo a jezero Königssee. **Pavla T., 7. D**

Nejvíce se mi líbilo Orlí hnízdo, protože mám rád historii. Také se mi líbil sníh na Zugspitze a Neuschwanstein. **Vávra, 6. D** Nejvíce se mi líbilo Orlí hnízdo. **Rozehnalová, 7. D**

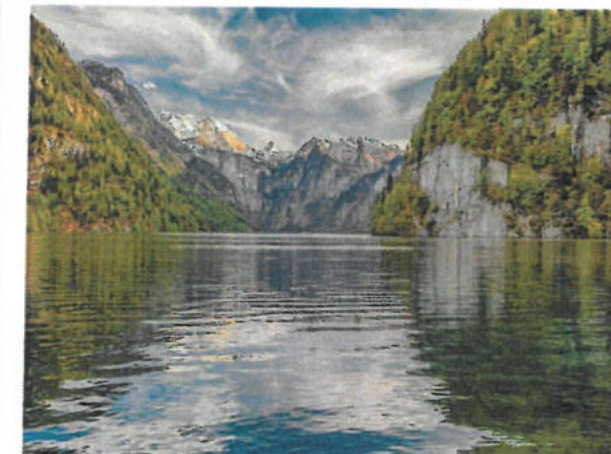
Nejvíce se mi líbil hned první den, když jsme přijeli a nešli jsme hned na hotel se alespoň převléct, ale ohledně času, to chápu, nejdříve jsme šli na vyhlídku, kde pod námi byl vodopád, a viděli jsme hrad Neuschwanstein, na který jsme potom šli. **Julie Kostomlatská, 6. D**

Nejvíce se mi líbila hora Zugspitze. Nejlepší byla cesta, protože jsem otevřela pití a všude cákala voda. A nejlepší bylo, jak jsme na pokoji hráli slepou bábu. **Eliška Kutílková, 6. D**

Líbilo se mi být na pokoji a bavit se s kámoši. Líbily se mi rozchody, že jsme mohli sami chodit po tom místě. Chutnalo mi tam spezi. **Tadeáš Rozehnal, 7. D** Celkem se mi líbily východy a západy slunce v autobusu. Jinak byl hezký Neuschwanstein a Partnachklamm. Hodně se mi líbilo Orlí hnízdo a průzračné jezero Königssee, ale nejlepší byly večery na pokojích s holkama. **Emča H., 7. D**

Orlí hnízdo

jezero Königssee

Honosná horská chata Orlí hnízdo je postavena ve výšce 1834 m. n. m. Vyrosla zde jako dárek k 50. narozeninám Adolfa Hitlera v roce 1938. Vybudování přístupové cesty, tunelu a výtahu k chatě bylo na svoji dobu úžasným stavitelským počinem. Náklady na stavbu v té době činily asi 30 milionů říšských marek (dnes přibližně 120 milionů Eur). Oblast Obersalzberg byla již před tím oblíbená mezi nacisty a samozřejmě i samotným Hitlerem, který zde zakoupil malou usedlost. Za války pak nacisté zabrali celou vesnici, vystěhovali všechny obyvatele a zřídili si zde soukromý areál pro nacistickou smetánku. Zajímavostí je, že Adolf Hitler trpěl strachem z výšek, závratěmi a klaustrofobií, proto na Orlí hnízdo zavítal jen několikrát.

Jezero Königssee, blízko německo-rakouské hranice, s velmi čistou vodou, jehož hloubka dosahuje až 190 metrů, je třetím nejhlubším jezerem v Německu. (po Bodensee 251,1 m a Walchensee 192,3 m)

Zdroj: Wikipedia a Google

RT

Mistryně ČR

Na školní akademii ke konci minulého školního roku diváky uchvátila svým skvělým tanečním vystoupením Eliška Chobotová, žákyně tehdejší osmé třídy. Zanedlouho se na webových stránkách naší školy objevila zpráva o tom, že Eliška dosáhla mimořádného úspěchu na Mistrovství České republiky SYNCHRO DUO a CHOREO GROUPS 2025, které se konalo 15. 6. 2025 v Lounech. Jako členka taneční skupiny Marionnettes Dansantes (taneční škola StormDance) se stala mistryní České republiky v kategorii JUN II MT.

My ale víme, že slečny Chobotovy jsou dvě, Eliška a Anežka, a obě jsou úspěšnými tanečnicemi. Proto jsme je požádali o rozhovor.

s Anežkou a Eliškou Chobotovými

V kolika letech jsi začala tancovat?

Moje kariéra profesionálního tance začala, když mi bylo mých 7 let. (Anežka)

Tancuji od 8 let. (Eliška)

Kolikrát týdně trénuješ?

Trénuji 3x-4x týdně + nepravidelné semináře o víkendech.

3krát (někdy i o víkendu)

Kdo tě trénuje?

Trénuje mě hodně profesionálů nebo mistrů, ale nejčastěji se vídám s panem Markem Poláčkem, který je zakladatel klubu TŠ Stormdance a je také bývalým mistrem.

Trenéři taneční školy StormDance a na víkendových seminářích trénuji s aktuální mistry světa (Rosa Granato), s finalisty mistrovství světa (Polya Figurenko a Gorodilov Konstantin) a také pan Miroslav Kuchař.

Jaké je to tančit sólo? Toužila jsi někdy tančit v páru?

Tančení sólo kategorie je pro mě trochu zvláštní a nenaplnující styl tance, Duo kategorie mi velmi vyhovuje už jen kvůli tomu, že jsme dvojčata, a tak je pro nás přirozeností kopírovat pohyby a snažit se být ještě více stejné, než jsme.

Tanec v páru mě také moc přitahuje, ovšem má to 2 háčky a to, že: je zapotřebí tanečního partnera, kterých je veliký nedostatek a ještě musí být na stejné nebo lepší úrovni což je také oříšek v dnešní době, a také mi prostě přijde, že párové tancování vypadá mnohem lépe od věku 15+, protože už je tam zapojená větší část chemie atd. Párové tancování bych chtěla rozvíjet až na střední škole.

Tančit sólo je pro mě naprostá svoboda a prostor k improvizaci, protože se nemusíte na nikoho ohlížet. Jste to jenom vy a hudba. Tančit v páru mám rozhodně v plánu a mockrát už jsem nad tím přemýšlela.

Jaký styl tance máš nejraději?

Na tuto otázku je pro mě odpověď úplně jednoznačná už jen kvůli tomu, jak nás pozorujete na akademii, ale i přesto je pro mě nejkrásnější latinskoamerické tancování, které každý rok předvádíme. Určitě latinsko-americké a standartní tance a také street dance.

Cvičíte i doma? Radíte si se sestrou, pomáháte si?

Ano, doma máme svůj fitness/dancing studio, kde se navzájem zdokonalujeme, ve věcech, které přehlízíme a také různé cviky, které nám pomáhají pochopit techniky a metody. Pomoc od mé sestry zde také hraje nějakou roli, ovšem jen maličkou, spíše si hledáme své vlastní styly a ty si pak předáváme.

Ano, doma si většinou projíždím sestavy se sestrou.

Anežka a Eliška

Mistryně ČR formace, Louny 2035, Eliška (vpravo)

Těšila ses na vystoupení na školní akademii? Měla jsi trému? (pro Elišku)

Poté, co jsem se dozvěděla, že Anežka nebude moci tančit se mnou, jsem byla velmi smutná. Dokonce jsem začínala mít pochybnosti, že to sama nezvládnou. Ostatní mě ale podpořili, a já věděla, že by byla škoda to zrušit a došlo mi, že zvládnou vše, když chci. Když jsem čekala za oponou na svoje vystoupení, tak jsem si musela na chvíli sednout, jak se mi třáslы nohy. Takže ano, měla jsem trému, ale je to naprosto normální před každým výkonem.

Prý jsi na školní akademii nemohla vystupovat kvůli zranění.

Je to pravda? Mrzelo tě to? (pro Anežku)

Je, nemoc, která se ve mně vyvíjela a stále pokračuje se jmenuje Osteochondritis dissecans, a její nejčastější příčina je například můj kotník, kde se postupně a hlavně NEBEZPEČNĚ tvoří trhliny v kloubní chrupavce a spodní kosti. Zjednodušeně řečeno se mi málem utrhl chrupavka od horní kosti kotníku. VELMI mě zdeptala a rozesmutněla zpráva, že nebudu moci vystupovat na naší školní akademii, která je pro mě velmi důležitá, jelikož mohu předvádět svůj styl tance, který je mou náplní života. Bylo pro mě velmi těžké se s touto hroznou zprávou vyrovnat, ale nemoc sice pokračuje, ale kotník pomalu srůstá. Problém je zde DLOUHÉ a ÚPLNÉ ZAHOJENÍ.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Dosažení titulu VÍCEMISTRINĚ ČR v DUO kategorii, které se nám povedlo minulý rok (2024) a také letošní dosažení titulu MISTRINĚ ČR GROUPS, kde jsme obhájily podruhé tento titul (2025). Nyní se intenzivně připravujeme na další mistrovství (2026), takže budeme moc rády za jakoukoliv podporu (ať od učitelů či spolužáků, kamarádů).

To je upřímně těžká otázka, ale asi čest reprezentovat ČR na mistrovství Evropy družstev. Každý úspěch ze soutěže pro mě hodně znamená.

Za jakou skupinu vystupuješ?

Marionettes Dansantes jako jedinou (chtěla bych více, ovšem časově nestíhatelné), už takto máme pěkně nabitý KAŽDÝ týden...

Marionettes Dansantes (v překladu tančící loutky)

Kdo tvoří na soutěžích porotu? Měla jsi někdy pocit, že je nespravedlivá?

Většinou bývalí či současní mistři, někdy se objevují i naši úžasní trenéři. Tancování obecně je jeden z NEJVÍCE NEFÉROVÝCH sportů, co se týče hodnocení na soutěžích... nicméně každý správný, opravdově zkušený a úspěšný tanečník umí unést i tu NEJVÍCE NEČEKANOU porážku od druhých. Porota na českých soutěžích se skládá většinou z bývalých tanečníků, mistrů a trenérů. Už mnohokrát naše výsledky hodnocení bohužel neodpovídaly tanečnímu výkonu na parketě. Ale toto k tanci prostě patří. Stejně jako my s Anežkou máme oblíbené porotce, tak i oni mají své oblíbené tanečníky.

Stalo se ti někdy, že ses při vystoupení zranila, nebo tě něco bolelo, ale nikdo to nepoznal?

Na soutěžích čelím spíše obrovské trémě, takže tam se mé starosti pohybují trochu někde jinde, ale na trénincích (hlavně na minulé TŠ) kvůli již zmíněné nemoci, ano.

Ano. Už mnohokrát jsem si třeba podpatkem kopla do nohy, nebo zavadila za šaty (sukně mi téměř spadla dolů). Důležité je ale dělat, jakože nic a smát se dál.

Co bys doporučila někomu, kdo s tancem začíná?

Rozhodně se ničeho nebát, tancovat hlavně srdcem, úplně vypnout a soustředit se jen na to, co je právě teď. Důležité je také myslet na někoho Vám spřízněného s Vaší duší, či si vytvářet vlastní prostředí.

Určitě to nevzdávat a dál si věřit. Je to velice náročný sport, a to hlavně fyzicky.

Eliška, mistrovství Evropy ve Španělsku solo jun2, bohužel bez Anežky kvůli zranění

Napadlo tě, že bys přestala tancovat?

Bohužel ano a asi víte kvůli čemu (Osteochondritis Dissecans) ALE taková možnost NEPŘIPADÁ v úvahu. Nikdy se nevzdám ani přes tyto překážky a vždy půjdu za svým srdcem.

Ano, ale rychle jsem tuhle myšlenku zahнала zpět.

Chtěla jsi někdy tanec vyměnit za nějaký sport? Pokud ano, za jaký?

NE! A vím, že nikdy nebudu chtít.

Tanec je moje vášeň. Pokud bych nemusela tanec vyměnit za jiný sport, nedělala bych to. Jsem toho názoru, že je to velice všestranný a zároveň nejhezčí sport. Také jeden trenér řekl: Nikdy člověk, který má rád tanec, není zlý člověk.

Chodíš na nějaké kroužky?

Nemůžu kvůli časovému režimu. Už tak se teď dostávám domů v 20:00 někdy i v 21:00 a to ještě máme úkoly do školy či přijímačky.

Dříve ano, ale teď nemám čas.

Máš nějaké koníčky?

Vždy mě bavilo zpívat a jelikož už máme v rodině 1 slavnou zpěvačku, kterou je Ewa Farná, tak zkouším hledat svůj talent i tady.

Ano, ráda kreslím nebo vyrábím.

Chtěla bys tanec vystudovat?

Upřímně jsem o této zálučné otázce ještě nepřemýšlela, ale myšlenka se mi moc líbí, takže nejspíš ano.

Upřímně by mě asi nebavilo tanec studovat.

Chtěla bys někdy vyhrát Mistrovství světa? :)

Je to můj další cíl, ovšem abychom mohly vyhrát mistrovství světa, museli bychom být současnými mistry ČR v DUU, což aktuálně nejsme (jsme bývalé) a ani jsme nemohly být. Můžete za to poděkovat mé nožce, která si vždy najde ten správný čas :D.

Jelikož mistrovství ČR i Evropy už mám za sebou, tak určitě bych chtěla někdy zkusit i mistrovství světa.

Toužíš si někdy zatančit ve Star Dance? Pokud ano, s kým?

Určitě ano, s kým, Vám teď opravdu nedokáži zodpovědět.

Nad tím jsem moc nepřemýšlela, ale proč ne. S někým dobrým.

Jaké máš plány do budoucna?

Pokračovat dále s tancem a stát se výjimečnou osobností, která bude reprezentovat Českou republiku třeba i na mistrovství Evropy, Světa.

Chtěla bych se dostat na gymnázium a nadále pokračovat s tancem. Ráda bych procestovala svět.

A prozradíš nějaké ze svých přání?

Hehe, jistě můžu, ale rozhodně ne všechna :D (ponechám si je až na období před naší akademií, na kterou se již teď intenzivně připravuji (aspoň tedy já) a která mimochodem bude stát za to, určitě se moc těšete už teď :D)

Ale zpět k otázce, je to trochu zvláštní přání, nicméně si moc moc moc přeji, aby se nám velmi povedla, abychom krásně mohly zakončit naše studium tady na této úžasné škole plné těch nejlepších učitelů, které jsem měla a současně mám příležitost poznat, a ještě aby v nás (ve mně a v mé sestře) viděli tu touhu, tu dravost, tu snahu něco předat dalším ročníkům pod námi, když už jsme ty mistry, reprezentující školu.

Přála bych si, aby Anežka se mnou už brzy mohla tancovat a abychom s tancem nepřestaly a posouvaly se výš a výš.

Děkujeme za rozhovor. Redakční tým EN

Finále českého tanečního poháru AERO, synchro jun2 - 2. místo 2024

Mistryně ČR 15.6. 2025 Louny

Ondřej Rydl, trenér formace

1. místo v Pardubicích 2024

Multimediální den

Letos již potřetí obdržela redakce našeho školního časopisu Emíny noviny pozvání na celorepublikovou akci „Multimediální den 2025“, který se konal 21. 11. 2025 v Brně na Masarykově univerzitě, Fakultě sociálních studií.

Zúčastnili jsme se zajímavého workshopu, prošli si mediální jarmark, vyzkoušeli televizní zpravodajství, nahlédli do některých z nejlepších školních časopisů v ČR, prohlédli si venkovní výstavu na aktuální téma „Válečné okamžiky“ a mnoho dalšího.

Podělíme se s vámi o některé myšlenky z workshopu „Jak se dělá reportáž“ Alžběty Neporové, studentky žurnalistiky a bývalé redaktorky jednoho z úspěšných školních časopisů.

Žurnalistický žánr přivádí publikum do míst nebo situací, vytváří o nich živý obraz.

REPORTÉR má ctít morální pravidla, mít nějaký „Etický kodex“.

Předem se na akci dobře připrav!

Představ se, pozoruj, ptej se, buď slušný, originální, měj vlastní názor.

Zdroje informací: Nejlepší je osobní kontakt, nebo se ptát těch nejbližších či přímých účastníků události, ověřovat si pravdivost informací i z jiných zdrojů (např. internet).

Reportáž má mít atraktivní úvod a závěr. Vždy uveď zdroj informací.

Pracuj s internetovými příručkami, slovníkem synonym, vyhýbej se slovesu „být“.

Zaměř se na detaily. Používej: dějová slovesa, trpný rod, synonyma, barvitá přídavná jména.

Workshop v posluchárně univerzity pro redakční týmy Zleva: Viki, Emilia, Ela a Nina

Workshop z mnohém připomínal hodinu slohu na základní škole. I ty si můžeš vyzkoušet následující slohové cvičení. Napiš 3 až 6 vět na téma: „Pohled z okna školy“. Nesmíš použít slova: město, slunce, modrý, dům, zataženo, hezký. Nesmíš použít ani slova příbuzná. Máš na to 7 minut. Ze zápisů Ely Kašpárkové ze 4. B a Viktorie Gumalové z 5. D

Redakce EN

Redakční tým EN: zleva. Ilona Krejčí, David Petřík, Viktorie Gumalová, Ela Kašpárková, pod nimi Emilia Hasbach, nad nimi: Eva Heresová, Anna Koriahina, Emma Houdková a Nina Bobran Kaczmarczyk V atriu Masarykovy univerzity, v pozadí výstava nejlepších školních časopisů základních a středních škol v ČR

Venkovní výstava na téma „Válečné okamžiky“

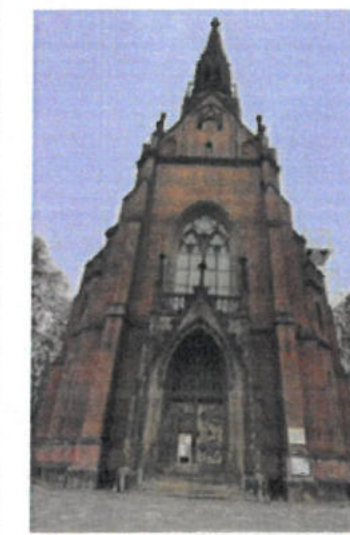
Fotily jsme

Po cestě k univerzitě, brněnské ulice

My v brněnských ulicích

Chrám J. A. Komenského

Vchod do budovy Masarykovy univerzity

Tak možná zase za rok!
Na shledanou v Brně.
Nina Bobran Kaczmarczyk
a Viktorie Gumalová z 5. D

Čeká nás pět pater nahoru, pěšky

Svítilíme se Světluškou

Příjemnou a milou předvánoční atmosféru připravily v podvečer **25. listopadu v budově školy v Českomalínské** svým rodičům i blízkým děti z prvních a druhých tříd. Potěšily je nejen svými zdařilými výrobky, ale i programem, který si pro ně připravily. O skvělé občerstvení se postarali jako vždy deváťáci, letos 9. C. Poděkování za celou akci patří především paním učitelkám, asistentkám i vychovatelkám, a samozřejmě všem, kdo nákupem dětských výrobků i dobrovolnými dary podpořili Světluška.

STRÍPKY

V **1. A** jsme vyrobili tři adventní věnce, pokreslili jsme pro rodiče hrníčky a vyrobili ozdoby na stromček. Rodičům jsme zazpívali mrazivou písničku „Dva mrazíci“, kterou jsme si upravili. S tím vším nám pomáhala paní asistentka Alena Kačírková a samozřejmě naše milá paní učitelka Lenka Peterson.

1. A

Příprava na trhy. Jde nám to skvěle! 1. C

Andělé z 1. C

9. C se postarala o občerstvení

2. C vyráběla svítící anděly, keramické svícný, náramky, tisk na tašky, stromek ze šišky, papírový věnec

O dva dny později **27. 11.** proběhly Adventní trhy také na hlavní budově školy. Návštěvníci si mohli prohlédnout a zakoupit originální výrobky, které s velkou pečlivostí a fantazií připravili žáci 3.–8. tříd. Program tradičně obohatil dramatický kroužek pod vedením paní učitelky Khunové, který předvedl krásné ukázky z České mše vánoční. O chutné občerstvení se postarali deváťáci, takže nechyběly domácí dobroty ani teplé nápoje. Celá akce měla i charitativní rozměr – výtěžek z prodeje podpoří nadaci Světluška, která pomáhá nevidomým a slabozrakým.

STRÍPKY

Mezi vůní cukroví, teplého čaje a spoustou vánočních dekorací jsme otevřeli náš stánek s knihami. Návštěvníci si zde mohli vybrat z mnoha darovaných knih. Jsme rádi, že si díky nám mnoho z nich našlo nové čtenáře. Součástí stánku byla také vánoční hra. Úkolem soutěžících bylo najít v davu lidí členy parlamentu, kteří měli oblečená barevná speciální trika. Ti jim sdělili soutěžní otázku, a pokud správně odpověděli, získali razítko. Po nasbírání všech razítek si mohli soutěžící vyzvednout u našeho stánku malé prasátko pro štěstí.

Děkujeme všem, kteří náš stánek navštívili, a těšíme se na setkání při dalších akcích.

Krásné vánoční svátky přeje Parlament ZŠ Emy Destinové

3 krásné věnce ze 3. B

Vánoční trhy se nám povedly, prodali jsme spoustu výrobků. Dělali jsme andělíčky, přáníčka, sněhuláky a stromky. Vyrobili jsme i hodně vlastních výrobků, naše třída měla zájem. Moc nás bavilo prodávat. Vydělali jsme hodně peněz pro Světlušku. Jsme velmi rádi, že jsme mohli pomoci lidem se zrakovým postižením. Zbylé výrobky se věnují do domova seniorů. Celé to bylo zábava. **Žáci a žákyně 5. A**

4. B

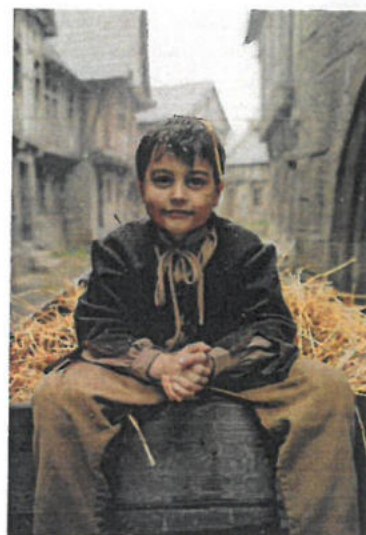

My tři králové jdeme k vám

Jak jsme točili Tři krále a já málem zmrznul

Sedím na trakaři se slámou, je mi hrozná zima a už po dvacáté musím opakovat větu: „Máma tě má ráda!“. A teď ještě začíná sněžit. Natáčení klipu není jednoduché, jak si možná myslíte. A já vám o tom teď budu vyprávět.

Máma pracuje v Charitě Česká republika, která pořádá od 1. do 14. ledna Tříkrálovou sbírku. Během Tříkrálové sbírky chodí děti i dospělí převlečení jako Tři králové koledovat. Na vesnicích a menších městech chodí většinou od domu k domu, na náměstí nebo úřady, v Praze koledují třeba i v metru, Rozhlase nebo Senátu. Vždy zazpívají písničku My tři králové jdeme k vám, napíší požehnání K+M+B+ na dveře nebo rozdají samolepku a vybírají do kasičky peníze. Ty pak pomáhají lidem, kteří to potřebují, protože jsou v nesnázích. Jako malý kluk byl koledník i zpěvák Michal Horák, proto napsal písničku Tři králové jako poděkování všem ostatním koledníkům. A máma se mě zeptala, jestli bych si nechtěl zahrát v jeho klipu.

Den co den jsem se těšil víc a víc. Natáčelo se ve filmových studiích na Barrandově ve středověkém městečku, kde se normálně točí i filmy a reklamy. I když to byly jen kulisy, vypadaly jako opravdové domy, některým se daly otevírat dveře a na náměstí byl i malý hrad. Všude byly vozíky s kamerami, ty jezdily na kolejkách a natáčely. Byl tam i pan režisér, který natáčí i pořad Zrádci. V maskérně mi paní namalovaly šmouhy na obličej. Bylo to v listopadu a byla hrozná zima. Hrál jsem chudého kluka, tak mě maskérky oblékly jen do látkového středověkého oblečení a bot. Nepomohly mi ani hřejivé pytlíčky, které nám rozdali na zahřívání rukou.

Ostatní hráli také středověké lidi a Michal Horák s kapelou hráli Tři krále. Vystupoval tam také opravdový kůň a dostal za to několik kilo mrkve.

Natáčelo se od rána do večera a často jsem musel jen čekat ve stanu, kde jsme měli jídlo a pití. Tam bylo teplo. Občas mě zavolali na plac k bráně natáčet. Říkali, že jsem vyhrál, že se v klipu objevím, ale když jsem mrznul na trakaři, tak mi nepřišlo, že jsem vyhrál. To byla vážně velká zima. Když jsme měli pauzu a radili se, jak dál, tak jsem seděl na dece, paní nade mnou držela deštník a někdy ke mně přišel pán s loučí, aby mě zahřál. Vypouštěli tam kouř, který strašně smrděl. Házeli i umělý sníh, ale nakonec začalo sněžit doopravdy. Natočit jednu větu trvalo snad hodinu, ale v klipu to bylo jen sedm vteřin.

Končili jsme až pozdě večer, ale vůbec se mi nechtělo domů. Moc mě natáčení bavilo a klip se podle mě vážně povedl. Ještě bych si to někdy rád zopakoval.

S tímto příspěvkem mi pomáhala máma. **Michael Ferenc, 3. A**

Jak se vyjádřil k natáčení Michal Horák?

„Geniální tým. Šílená zima. Maximální smysl. ... Děkuju ještě jednou všem, jste **králové**.“

My tři králové jdeme k vám 3x
Tak taky buď král, přispěj nám
Víš, ono není lehký chodit tady s v zimě
Ve flétně mi zmrzly sliny. I mně. I mně
Koruna mi věčně z čepice padá
Ale máma mi ji chválí. Máma tě má ráda

Až na tu zimu je to tady prima
Sousedí jsou fajn a snad je mezi nima
Někdo, kdo se zajímá
Co má za stěnama jinejma než svýma

Nás nejspíš znáš
Máme kašičku a plášť
Nás vždy se ptáš
Na co vlastně přispíváš

Ty, co bojuj s osudem
Pro ty dneska do mrazu jdem
A půjdeme ještě dál
Když člověk pomůže, připadá si jak král!

My tři králové jdeme k vám 3x
Kašpar, Melichar, Baltazar!
My tři králové jdeme k vám 3x
Tak taky buď král, přispěj nám

Na na na na na
A řekni
Na na na na na
Tak vem si
Na na na na na
A řekni
Na na na na na

Jsme jediný vandalové, který to maj povolený
Když králové přijdou se svícenou křídou
K čemu je ti PSP, a k čemu je ti BMW
Dokud nemáš na dveřích požehnání KMB?

Sousedě, víš, co není věda?
Přispět na dobrou věc, nám to nedá
Malejch věcí, když je pak víc
Pohnou celým světem, no tak
Sousedě, dej si říct

Nás nejspíš znáš
My tři králové jdeme k vám 3x
Tak taky buď král, přispěj nám

Zkrácený text písně Michala Horáka

Zdroj: You Tube, Michal Horák – Tři králové
Official video, 8. 12. 2024, Supraphon

Tříkrálová sbírka; koledující děti

Nápis křídou nad dveře – požehnání domu

My tři králové

Tři králové: Kašpar, Melichar, Baltazar jsou původně mudrci (astrologové) z Východu. Příběh je zaznamenán v Bibli v Matoušově evangeliu („evangelium“ znamená „dobrá zpráva“ o narození Spasitele (Zachránce). Tito mudrci z Východu se přišli poklonit novorozenému Ježíškovi do Betléma a přinesli mu dary: zlato, kadidlo a myrhu, symbolizující jeho královskou moc, božství a utrpení. Historicky původně jen "mudrci" (astrologové) byli označení za "krále" později a jména se ustálila až ve středověku, aby reprezentovali národy: Evropan, Asiat, Afričan. Jejich svátek 6. ledna ukončuje vánoční období, probíhá Tříkrálová sbírka na charitu a tradičně se žehnají domy. Na veřeje (zárubně) dveří se píše křídou písmena **C+M+B+** (nebo česky **K+M+B+**) a znamenají zkratku *Christus mansionem benedicat* - Kristus žehnej tomuto domu. Značka + mezi písmeny neznamena plus, ale tři kříže symbolizující Boží TROJICI – Otec, Syn Ježíš a Duch svatý. „Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“ Když to uslyšel král Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě, neboť tak je psáno u proroka (Izaiáše): „A ty Betlémě, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem lidu ...“ A hle, hvězda, kterou viděli šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.“ Bible, Mt 2;1-9

Zdroj: Google

Duha je optický úkaz, který vzniká lomem a odrazem slunečního nebo měsíčního světla na vodních kapkách v atmosféře. Bílé světlo se rozkládá na jednotlivé barvy - barevné spektrum, protože každá barva má jinou vlnovou délku a láme se pod jiným úhlem. Barvy duhy se objevují v pořadí od vnějšího oblouku: červená, oranžová, žlutá, zelená, modrá, fialová.

Zdroj: Google

Téma: Duha; barevný svět – příroda, město ...

Výtvarník

Marie Neubaerová, 7. B, fixy a pastelky

Amia Vacíková, 3. A, pastelky a filc

Šťastný chameleon, malba na plátno akrylovými barvami s využitím techniky tečkování, Nikol Šedinová, 4. C

Nikol Tesařová, 3. C, suché pastelky

Antonie Gumalová, 3. D, suché pastelky

Namalovali jste nebo vytvořili na téma: *My a zvířata, můj mazlíček*

Koala na pláži, **V. Elizabeth Page, 3. A**

Kočka v dýni, **Lili Augustin, 3. C**

Fousek plyšový, **Vasilisa Geppa, 3. C**

Sama jsem si uháčovala myšku i s pelíškem.

Jasněnka s Luckou, **Antonie Gumalová, 3. D**

Černá kočička, **Viktorie Šišová, 3. C**

Představuji vám svůj obrázek, na kterém je moje sestřenice Lucka a kůň jménem Jasněnka. Na louce s krásnými květinami právě Lucka skáče na Jasněnce přes překážku s červeno-bílými pruhy. Obě vypadají spokojeně. **Antonie Gumalová, 3. D**

Kuřátko na živo

Málokdo má možnost vidět kuřátka na živo, pozorovat je několik dní, vzít si je do ruky, hladit je, vyfotit se s kuřátkem v dlani a už vůbec ne sledovat, jak se postupně vylíhnou z vajíček. Tuto možnost měly děti z druhé třídy na jaře loňského školního roku. Co nám o tom napsaly?

Kuřátka byla moc roztomilá. A jsem moc ráda, že jsme je měli ve třídě. Vylíhlo se pět kuřátek.

Elenka Peterson

Černé se jmenovalo Kjutý. A všechna ostatní byla žlutá. Jeden se jmenoval Blesk, druhý Akčňák a třetí Pralinka. **Emilka Baxa**

Byla hezká. Strašně se mi líbila. Ale smrděla. A jedno si někdo vzal domů. **Gábinka Sláviková**

Mně se nejvíc líbilo, jak se líhla. Černé se vylíhlo jako první. **Eliška Zámešková**

Jakmile se kuřátka vylíhla, byla trochu mokrá. Nelíbilo se mi, že se mi jedno kuřátko vykakalo na ruku. **Sofie Trčková**

První, černé kuřátko bylo Cute. Kuřátko, které mělo drápky se jmenovalo Akčňák. Kuřátko, které mělo orlí zobáček se jmenovalo Pírko neboli Zobáček. Kuřátko, které mělo puntíky, se jmenovalo Pralinka. **Maruška Jeřábková**

Libilo se mi, jak byla malá. Ten černý se narodil jako první. **Lea Zahradková**

Byla hrozně roztomilá. Jeden byl černý a všichni ostatní žlutí. Bylo jich pět. **Miky Dadák**

Jedno bylo černé a jedno nemocné. **Apolenka Grufíková**

Mně se líbilo, když se ke mně pořád tulilo černé kuře, které se narodilo jako první. Je zdravé a silné. **Matěj Kuklík**

Trvalo to dlouho, ale stejně jsme se dočkaly. Bylo to kouzelné, když se vylíhla. **Matylda Lebedová**

Byl to nápad Terezky a všem se to líbilo. **Olexandr Shanzarivsky**

Na kuřátka se přišli podívat i žáci ze všech 1. a 2. tříd.

Kuřátka se vylíhla ve skleněné krabici. Některá byla žlutá, jedno černé. **Kryštof Skramuský**

Kuřátka jsme měli proto, že Terezčin manžel je přinesl. Byla žlutá a 1 černé. Líbilo se mi žluté s křivým zobáčkem. **Bára Mayerová**

Líbilo se mi, jak byla chlupatá. **Mia Broster**

Byla hodně roztomilá. Moc se mi líbila. **Mia Hrabica**

Bylo jich pět. Jedno černé a ostatní žlutá. A líbilo se mi, jak byla chlupatá. **Natálka Jůzová**

Měli jsme ve třídě kuřátka. Bylo to vážně fajn. Jediné, co se mi nelíbilo, že trochu smrděly. Ale to je jedno. I tak jsem si to moc užila. **Anna Bumbálková**

Nesmrděli, ale nevoněli. **David Šuvarina**

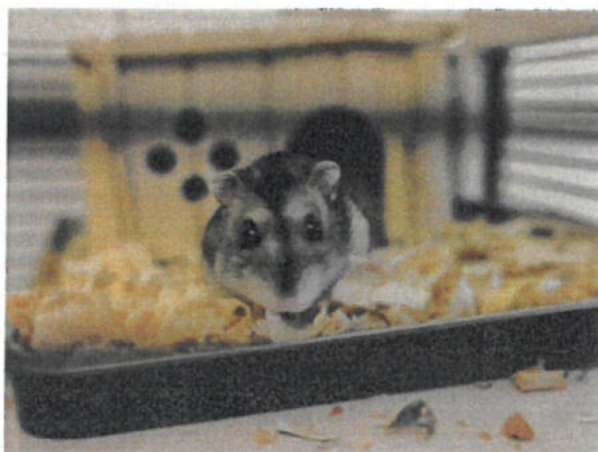
Měli jsme je kvůli Terezce, protože má manžela, který pracuje na farmě, tak to nabídl. **Rafael Barník**

3. B

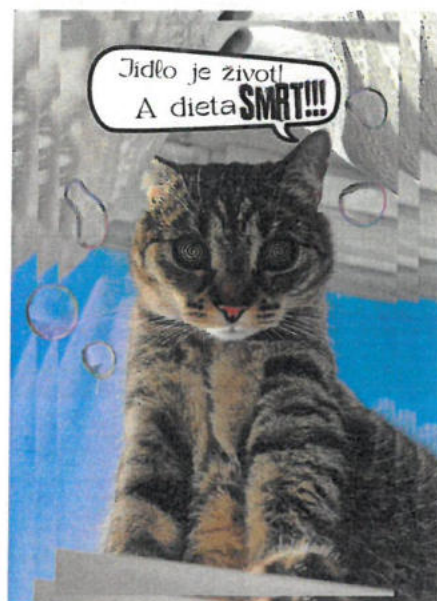

Ahoj, jsem Bertík.
Za prvý, nejsem tlustý a otravný!
Jsem středně velký a nehryžu.
JSEM ZKRÁTKA HODNÝ..
Nemám rád, když mě někdo drží za nožičku,
to pak vřískám jako o život!
A umím lézt po mřížkách klece a nejsem nešika.
V létě rád okupuji pítka a domečky.
Mám přes 1000 vousek a mám bílé břicho
a malá ouška. ZKRÁTKA JSEM HEZKÝ.

Za mnou vidíte domeček a jak taky vidíte, mám rád piliny. V kleci mám taky písek. Většinou trávím den v trubce nebo zahrabaný v pilinách. Někdy si se mnou hraje **Jindřich Švehla ze 3. D**
Ahoj, Bertík.

Ahoj! Já jsem Fuli!
Něco vám o sobě prozradím:
RÁDA SPÍM (skoro celý den),
RÁDA JÍM (zejména co mi nepatří),
JSEM CHUNDELAŤOUČKÁ (někdo říká, že jsem tlustá
ale mně se zdá, že jsem tenká jako proutek)
Kdysi jsem byla normální, ale omotala mě chlupatá
rostlina a nechce ze mě dolů (ha ha).
MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ ČINNOST je okupovat lehátka
a křesla.
A protože JSEM NEJCHYTŘEJŠÍ KOČKA V CELÉ ČR,
budu mít vlastní komiks v tomto časopisu.
Takže ODEĚT tady s vámi budu skoro pořád
– pokud nebudu spát.
BUDU VÁM POMÁHAT A RADIT, JAK PŘEŽÍT
DEN VE ŠKOLE.
Taky se kamarádím s **Emilií Hasbach ze 3. D**.
Neznáte ji náhodou?

Zaskrslý králík, holčička **Isabella**,
věk 4,5 roku. Má nespočet přezdív-
vek - Izka, šiška, žížala, příšera, bo-
bina... Ráda se schovává za stůl a
pod postel, překusuje kabely a
hlasitě dupe, když se jí něco nelíbí.
Když má radost, skáče do výšky a
"chrochtá". **Bc. Anna Chabrová**

Jmenuje se **Ronja**, je jí šest let, **rasa Kavalír King Charles Spaniel**. Má ráda pohyb, procházky, hraní s klackem, plavání v rybníce, běhání v potoce, po lese, zahradě... V létě s námi lehce vyšla na Sněžku a zpátky, je zvyklá být téměř všude s námi, na výletech i o dovolené, pokud to jen jde. Když je venku, je to živel, pořád v letu. Doma se ráda přetahuje o hračky a spí na gauči nebo kdekoli na podlaze, pelíšek si nikdy moc neoblíbila. Po pohybu a jídle je spaní její nejoblíbenější aktivita:-) Má ráda lidi a ostatní psy, je moc společenská a přítulná. Je zkrátka miláček rodiny.
Mgr. Martina Kučerová

To je naše kočka **Škuligula**. Ráda si čte komiks Garfield, spí a úplně nejvíc se ráda motá kolem noh (to je hodně nebezpečná záliba).

Mgr. Jana Hasbach

NAŠI MAZLÍČCI

II. díl

Bertík

Fuli

M K R S

Barnie

Staffordšírský bulteriér

Staffordšírský bulteriér, často přezdívaný jako „staffík“, je plemeno původem z Velké Británie, které vzniklo křížením buldoků a teriérů v 19. století. Původně byl vyšlechtěn pro psí zápasy, ale dnes je známý především jako oddaný a přátelský společník. Patří mezi středně velká plemena, má svalnatou postavu, krátkou srst a výraznou širokou hlavu s typickým „úsměvem“. Povahově je staffordšírský bulteriér velmi společenský, miluje lidi a je známý svou náklonností k dětem, což mu vyneslo přezdívku „nanny dog“. Je inteligentní, energický a vyžaduje dostatek pohybu i mentální aktivity. Přestože je přátelský, má silný temperament, proto je důležitá včasná socializace a důsledný výcvik. Staffordšírský bulteriér je ideální pro aktivní rodiny, které mu poskytnou dostatek pohybu, pozornosti a lásky.

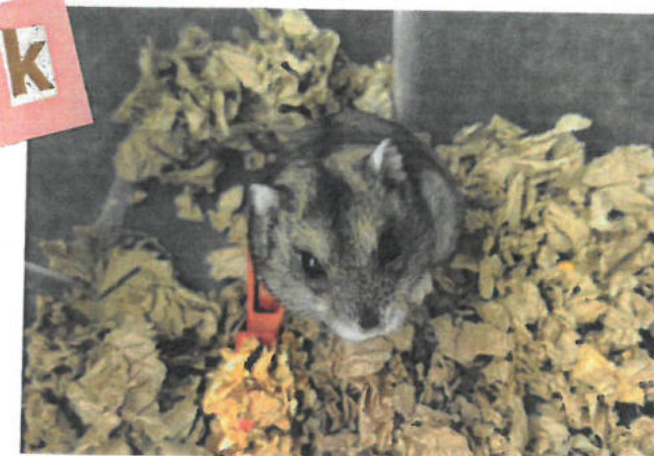

V případě naší rodiny bylo poměrně rychle jasno, jsem velmi často v pohybu a potřebovali jsem k sobě chlupáče, který s námi bude aktivní život sdílet a přitom bude společenský a dobře vychovatelný. Jeho typický úsměv široké tlamy je prostě jedinečný a tohoto psa musíte mít rádi už jen když se na něj podíváte. :)

Náš stafík s námi provádí úplně všechno, plave ve Vltavě, chodí na túry po horách, spí v létě pod stanem, běhá na dlouhém běžeckém postroji, miluje řádění ve sněhu nebo třeba jezdí jako spolujezdec a „navigátor“ v autě. Dokonce jezdí v naší sajdkáře u motorky a má i své „profi brýle“.

David Petřík, 8. B

Melounek

Ahoj! Já jsem křeček Melounek. Mám heboučkový kožíšek a nejvíc miluji slunečnicová semínka. Po loňských prázdninách si pro mě přišli Emička, Olívie a Davídek. Je mi rok a půl, takže jsem už moudrý dědeček.

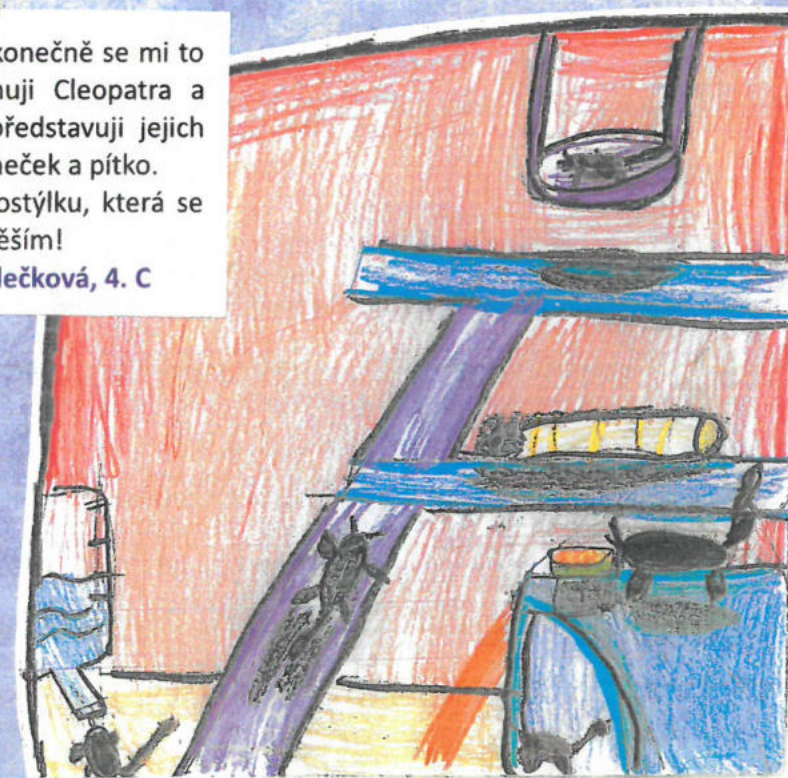
Rychlý jsem jako blesk, když vidím pamlsek, nacpu si ho do torby a utíkám s ním do domečku. Jsem moc hodný a nejraději ručkuji po kleci. Je to takový můj křeččí parkour. A víte, co mám nejraději? Když mi Emička řekne: „Melounku, jdeme si hrát!“

Emička Klofáčová ze 3. C – dodává redakce :)

Přání

Potkany si přeju od druhé třídy a konečně se mi to vyplní. Jednoho potkana pojmenuji Cleopatra a druhého ještě nevím. Takhle si představuji jejich klec; aby tam měly prolézačky, domeček a pítka. Taky bych chtěla, aby tam měli postýlku, která se může pověsít. A už se na ně moc těším!

Rozálie Dolečková, 4. C

Oblíbené knihy z dětství

Oblíbených knížek z dětství, na které si doteď vzpomínám, je víc. Asi nejstarší knížkou na kterou si vzpomenu, je leporelo O jabloňce od Eduarda Petišky s ilustracemi Heleny Zmatlíkové. Když bych měla zavzpomínat na školní věk, líbila se mi kniha Muž s dýmkou a houslemi, což jsou detektivní příběhy v nichž vystupuje slavný Sherlock Holmes spolu s nerozlučným a trochu pomaleji chápajícím přítelem doktorem Watsonem. Kromě příběhů mě zaujaly krásné ilustrace Adolfa Borna. Když jsem knížku chtěla koupit svým dětem (ta po mně zmizela do nenávratna), musela jsem se poohlédnout po knižních bazarech. Určitě jsou pro mě nezapomenutelné „Foglarovky“, ke kterým mě přivedl Foglarův Zápisník 13 bobříků (ze čtyřicátých let 20. století), který jsem dostala od svého táty. On ho jako malý kluk podědil po svém o 7 let starším bratrovi, který se narodil pár let před 2. světovou válkou. I jako dítě jsem vnímala, že Zápisník se starobyle vyhlížejícími zažloutlými stránkami je určitě vzácný a má velkou cenu (nemyslím v penězích). Mimo jiné v současnosti ho nabízí jeden antikvariát za přibližně 2000 Kč. Ten náš bych ale neprodala za žádnou cenu, je to rodinný poklad. K srdcové záležitosti „Martínková čítanka a dvě klubička pohádek“ bych měla jednu historku, pokud ještě vydržíte číst chvíli dál... Stalo se to v době, kdy jsem studovala na vysoké škole, ale ještě jsem bydlela u rodičů. Zmíněnou knížku jsem jednou na podzim náhodou zahlédla za výlohou knihkupectví. Okamžitě se mi vybavilo několik pohádek i s kouzelnými obrázky Heleny Zmatlíkové. Přitom jsem knížku už dlouhá léta ani neviděla a samozřejmě ani nečetla. Dostala jsem chuť si jí okamžitě koupit. Nakonec jsem usoudila, že knížku pro prvňáky ve dvaceti letech asi nepotřebuju a jen jsem se na ni před prodejnu dlouho se zalíbením dívala. Doma jsem pak zážitek vyprávěla mamince. Zanedlouho byly Vánoce a já jsem knihu našla pod stromečkem od Ježíška! Tentokrát se již neztratila a když se mi později narodily děti, opět jsme pohádky společně četli a jim se také moc líbily. Ing. Martina Hromasová

Hračky našich učitelů

Můj retro mončičák

Doma mám pořád schovanou a opečovávanou již mojí retro hračku cca koupenou v roce 1980 ještě z doby éry obchodu Tuzexu, kde mi ji babička koupila za tzv. bony. Podle stavu na fotce můžete vidět, jak je i přes mých mnoho stěhování opečovávaný a zachovalý.

Mgr. Jitka Dvořáková

Plyšová rybka

Plyšová rybka, kterou mám od svých asi 2 let. Je to nejstarší hračka, kterou mám schovanou, a dlouho byla v dětství moje nejoblíbenější. Když jsem se učila mluvit, říkala jsem jí "bibika". Bc. Anna Chabrová

Mišánek

V šesti letech jsem pod vánočním stromečkem našla svou první plyšovou hračku, hned jsem ji pojmenovala Mišánek.

Byl zabalený v barevném papíru, kolem krku měl mašličku skořicové barvy a dlouho krásně voněl po vanilce, asi proto, že byl schovaný vedle krabice s vanilkovým cukrovím.

Po nějakém čase k němu začala přibývat další plyšová zvířátka; například lišáček ze Slovenska nebo velký měkkoučký, heboučký šedý kocour s nádhernými výraznými očima, držící v předních pákách malou bílou kočičku – krásnější hračku jsem dosud neviděla! Za pár let byla plyšáku celá velká krabice, však to jistě znáte.

Ale Mišánek měl stále mezi nimi výsadní místo a těšil se mé oblibě. Byl již oblečený do pleteného svetříku s vyšitými květinami, na hlavě kšiltovku a na nožkách papučky, s láskou háčkové mojí maminkou.

A protože byl první, mám ho schovaného doposud. :)

Ilona Krejčí

Jaké byly Vaše školní roky?

Na prvním stupni jsem se necítila úplně komfortně. Na konci čtvrté třídy, jsem udělala přijímačky do atletické sportovní třídy a časem se ukázalo, že to bylo pro můj život zásadní rozhodnutí.

Byla jste vzorná žákyně?

Až na pár výjimek, si myslím, že ano.

Jak vypadalo Vaše nejhorší vysvědčení?

Raději se nebudu přiznávat, ale matematika mi nešla ;). Když šlo o důležité zkoušky, jako maturita na SŠ a státnice na VŠ, vždy to bylo významné, doteď nevím jak. ;)

Jaká byla Vaše nejvtipnější poznámka?

Moc sem jich nedostávala a vtipné nebyly. Vzpomínám jen na klasiku za „kecání“ v hodině.

Ukradla jste někdy něco?

No spíš jsem si to přivlastnila, když jsem byla malá.

Jste spokojená s prací své asistentky Hany Filové?

Jsem, má dobrý smysl pro humor, nikdy není nuda a můžu se na ni spolehnout.

Je toto Vaše vysněná práce?

Nikdy jsem neměla vysněnou práci, ani když jsem byla dítě, tak na otázku co bych v dospělosti chtěla, jsem odpovídala vždy něco jiného.

Co Vás motivuje k učení?

Den nikdy není stejný, může se zdát, že učení je stereotyp, ale není tomu tak.

Chtěla jste vždy být učitelkou? Ne.

Jaké by bylo Vaše povolání, kdybyste nebyla učitelka? Mám vystudované učitelství/trenérství, tak bych se určitě ocitla někde u sportu, ale bavila by mě i nějaká kreativní činnost.

Jak moc jste se připravovala na přijímačky na střední? Určitě ne tolik, jako dnešní deváťáci.

Jakou učitelku máte ze ZŠ nejvíce ráda a koho nejméně? Otázka dost na tělo, nechám si pro sebe.

Co si o nás (o třídě) upřímně myslíte?

Upřímně budu ráda, když se budete v budoucnu scházet, ale nyní tomu moc nevěřím...

Jaký nejlepší zážitek jste s námi zažila? Když jste mi přichystali oslavu narozenin, potěšilo mooc.

Těšíte se na další třídu, co budete mít?

Já bych si ráda odpočinula, doufám, že tuto otázku bude číst vedení. ;)

Milujete tajně Adama Dudaška?

Ne, „miluju Adama Kunce“. ;)

Jaký předmět byste chtěla učit?

Ten, co mám. jsem ráda, že můj úvazek z velké části tvoří tělesná výchova.

Jaká je za Vás nejchutnější kombinace jídla?

Špenát se sýrem a hořká čokoláda s malinami.

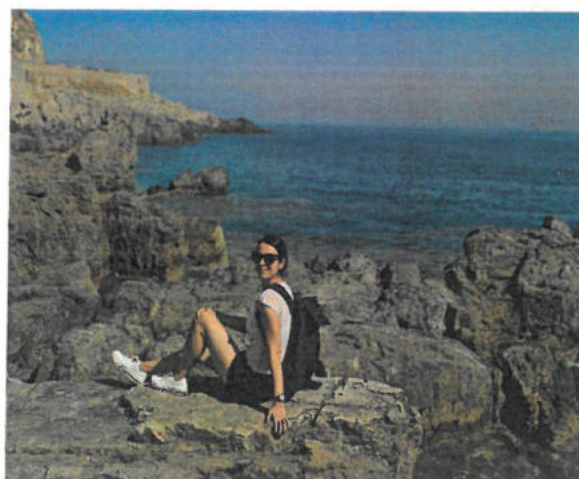
Jíte zdravě jako tělocvikářka?

Snažím se, ale někdy se nezadaří.

Jaké máte auto? Řídím to manželovo. ;)

První třída

Řecko 2025

Jaké je Vaše nejoblíbenější místo, které jste navštívila?

Jsem ráda všude, kde je krásná příroda, klid a čisto, ale nebráním se ani velkoměstu a památkám.

Kdybyste mohla žít v jiné zemi, která by to byla?

Moře a Alpy mě lákají, ale vlastně bych se z České republiky asi nedokázala odstěhovat.

Jak trávíte svůj volný čas? Co děláte nejraději?

Ráda jezdím na výlety a sportuji (kolo, lyže, brusle, beach volejbal, zumba, tenis...) a moc ráda fandím synovi na zápasech. A pak jsou dny, kdy nedělám vůbec nic a vůbec mi to nevádí.

Nejoblíbenější voda?

Asi magnesia, ale nejvíce piju kohoutovku!

Nejoblíbenější sport? Dělala jsem závodně atletiku,

takže teď ráda vyhledávám ty týmové sporty a pravidelně navštěvuji lekce Fitdancu.

Hrála jste někdy nějaké počítačové hry?

Ano, ale v mém dětství toho moc nebylo.

Kdybyste si měla nabarvit vlasy na jinou barvu, jaká by to byla? (jiná než Vaše) Neudělala bych to!

Co považujete za svou silnou stránku?

Ufff, myslím, že jsem empatická.

Máte nějaký zlovyk, o kterém víte, a chtěla byste se ho zbavit?

Doma říkají, že začnu dělat víc věcí najednou a nedodělám je (já si to nemyslím ;)

Jaký je Vaše Guilty pleasure? Brambůrky.

Co byste chtěla poradit svému mladému já? Ať zůstane pořád mladé.

Kdybyste byla nějaká emoce, jaká byste byla a proč?

Napadla mě laskavost, i když to není emoce, ale pokud jsme laskaví k druhým, určitě jim uděláme radost, ale někdy mám pocit, že už se nám to trochu ze všedních dnů vytrácí ...

Kdybyste byla v příštím životě zvíře, které byste chtěla být?

Nechtěla bych být nějaké malé, co by mě hned někdo zašlápnul... Takže asi žirafa, mám je ráda.

Děkuji Vám

za akce se třídou
za skvělý adaptační kurz
za nápomoc, Švp a pomoc :)
za školní akce, zvláště jumpark
že se kvůli nám snažíte
že jste nás naučila různé věci
že jste nás vzala na školu v přírodě
že 6., 7. a 8. třídu jste mě měla ráda
že mě berete na různé soutěže ve sportu
že jste to s námi vydržela 4 roky
že jste mě brala na různé soutěže (atletika)
za hezké čtyři roky, školy v přírodě byly fajn;
vtipné a zábavné a rozhodně si z devítky odnesu ještě spoustu zážitků.

Vážím si na Vás

že se snažíte pro nás vymyslet zábavu na Švp
jak nás vidíte většinou pozitivně
že dokážete držet nervy na uzdě

9. B

Závodní období 2010

Krátké zprávy pro příznivce sportu z webových stránek naší školy:

Stříbro a bronz pro starší kluky ve stolním tenisu a florbalu.

Stolní tenis V konkurenci 11 týmů zaznamenal výrazný úspěch tým starších kluků, který si po skvělých výkonech vybojoval stříbrné medaile. Gratulujeme k výbornému výsledku a děkujeme všem účastníkům za sportovní nasazení.

Florbal Naše škola se opět zúčastnila florbalových turnajů všech kategorií. Dívčí týmy, jak mladší, tak starší, bojovaly statečně, ale na stupně vítězů to nestačilo. Mladší chlapci narazili ve skupině na velmi silného soupeře, což jim zkomplikovalo cestu k postupu. Největšího úspěchu dosáhl tým nejstarších chlapců, který se probojoval až do finálového turnaje. Tam sehrál vyrovnaná a napínavá utkání, kde rozhodovaly maličkosti. Nakonec si kluci odvezli bronzové medaile, které jsou krásnou odměnou za jejich nasazení, týmovou spolupráci a bojovnost. Jen o kousek jim unikla medaile ještě blyštivější.

Plavání Program byl pestrý – začalo se štafetou 6x50 m volným způsobem, následovala polohová štafeta 4x25 m, a poté individuální závody v určených stylech. Atmosféra byla nabitá energií a k vidění byly opravdu mimořádné výkony. Některé individuální kategorie jsme zcela ovládli! Nyní netrpělivě čekáme na součet bodů, který rozhodne o našem postupu do krajského kola, jež se uskuteční v lednu.

Přespolní běh 12 běžců a 12 běžkyň reprezentovalo naši školu v chladném počasí při přespolním běhu. Dívky a mladší kluci běželi 1 km, starší kluci 2 km. I když jsme v jednotlivcích ani družstvech na stupně vítězů nedosáhli, užili jsme si fajn sportovní dopoledne.

Přetah lanem Tradičním otvíracím kláním se stal přetah lanem, který i v letošním roce přinesl spoustu napětí a radosti. Reprezentanti naší školy se předvedli ve skvělé formě. Tým složený z chlapců 9. ročníku vybojoval výborné druhé místo po sérii mimořádných soubojů. Mladší žáci z pátých tříd sbírali cenné zkušenosti, zatímco sedmáci zazářili – nenašli konkurenci a právem si odnesli zlaté medaile. Slavnostní atmosféru podpořila účast starosty pana Stárka a ředitele DDM Praha 6 pana Vejvody v exhibičním utkání, cožopět dodalo celé akci výjimečný ráz.

Zdroj: webové stránky naší školy

Pohár Věry Čáslavské, ročník 2025/26

A ještě krátká informace od paní učitelky tělesné výchovy Mgr. Jarmily Supekové:

Aerobic – 3.místo: Tereza Metelová, 4. C, Lenka Peterson, 3. B
Přehazovaná – 4. - 5. ročník – 1.místo

Přehazovaná, 1.místo, 4. - 5. ročník

Aerobic, 3. místo, T. Metelová, vpravo

Zlato

jazykové okýnko

Nově jsme pro vás otevřeli jazykové okýnko. Podíváme se jím nejdříve na země, kde se běžně domluvíte německy. Němčina je totiž světový jazyk a vyučuje se i na naší škole. Doufáme, že se pro vás tato stránka stane motivací začít, nebo dále usilovně pokračovat ve studiu tohoto germánského jazyka. Takto přehledně a krásně je pro vás nakreslili a napsali: **Šimon Řeháček, Daniel Hlíňák, David Šnajdr z 9. D a Tina Marešová, Maja Marešová a Aneta Zuntová z 6. A.**

BELGIE

NĚMECKO

ŠVÝCARSKO

RAKOUSKO

LICHTENŠTEJNSKO

LUCEMBURSKO

Guten Appetit

HÄHNCHENSCHNITZEL

Zutaten:

- 2 Hähnchenbrustfilets
- Salz und Pfeffer
- Mehl
- 1 Ei (verquirlt)
- Paniermehl (Semmelbrösel)
- Öl zum braten

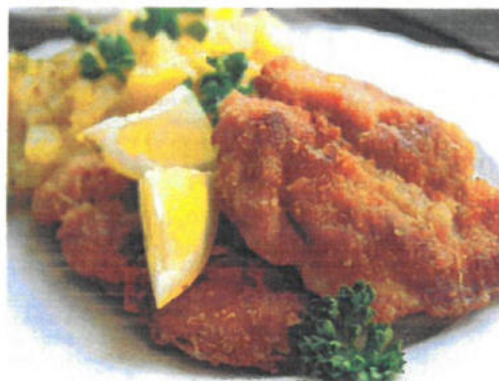
Kurzanleitung:

- 1) Hähnchenbrust dünn klopfen und würzen.
- 2) Schnitzel nacheinander in Mehl, dann in Ei und zuletzt in Paniermehl wenden.
- 3) Öl in einer Pfanne erhitzen.
- 4) Schnitzel bei mittlerer Hitze goldbraunbraten (ca. 3-4 Minuten pro Seite).
- 5) Auf Küchenpapier abtropfen lassen und sofort servieren.

KUŘECÍ ŘÍZEK

Ingredience:

- 2 ks kuřecích prsou
- sůl a pepř
- hladká mouka
- 1 vejce (rozšlehané)
- strouhanka
- olej na smažení

Stručný postup:

- 1) Kuřecí prsa naklepejte a okořeňte.
- 2) Řízky obalte v mouce, následně ve vyšlehaném vejci, a nakonec ve strouhance.
- 3) Na pánvi rozehřejte olej.
- 4) Řízky smažte na středním ohni do zlatova (asi 3 až 4 minuty z každé strany).
- 5) Nechte okapat na papírové utěrce a ihned podávejte.

Můj život s veterány

V tomto krátkém článku bych se rád podělil se svými zážitky a zkušenostmi s veterány. Když píšu „veteráni“, tak tím myslím auta a motorky, které jsou starší 30 let. Táta označuje veterány jako „plechové milenky“ a je jejich velkým fanouškem. Já tuto vášeň začínám sdílet nejen s ním, ale i mamkou, která je má také ráda a sama jeden náš řídí.

V dnešní době se dá dělat spousta věcí, které vás jen napadnou. Jednou z nich je třeba závodění. Proč by se teda nemohlo závodit třeba i s veterány? Závodů se v ČR ročně koná nespočet, hlavně v období, kdy je pěkné počasí – nikdo si toho svého mazlíka přeci nechce zamazat nebo rozbít na sněhu. Každý závod je jiný, ale základy pravidel jsou prakticky podobné. Pod slovem „závodit“ si u starých stojů ale nepředstavuj závody jako u formule 1, tedy být nejrychlejší. Většina těchto soutěží je spíše „na přesnost“. Co to znamená? Je to způsob jízdy, kdy např. musíš dodržovat předepsanou rychlost v měřeném úseku (např. 30 km/h). Čas průjezdu se měří na setiny sekundy, kdy každá setina nad nebo pod „ideální čas“ průjezdu je penalizovaná trestnými body. A jak asi už tušíte, vyhrává ten, kdo má na konci závodu těchto bodů nejméně. Zdá se to být jednoduché, ale není. Jsou zakázané moderní tachometry nebo GPS, jede se pouze s tím vybavením vozidla, které bylo v době jeho sestavení. Také se občas plní různé úkoly po trase (skládání nebo hádání různých součástí z aut, projíždění jedním kolem po desce nebo třeba zastavení na určitou vzdálenost, kterou si musíš odhadnout), spíše se užije více legrace, než že by se ujelo spousty kilometrů. :)

S tátou jezdím už od 4 let jako spolujezdec-navigátor a máme za sebou mnoho podobných závodů. Za mě je nejtěžším (nejnáročnějším) závodem OLDTIMER BOHEMIA RALLY, každoročně konaná v Mladé Boleslavi. Tento závod se koná po tři dny (celkem asi 450 km), což z něj dělá i nejdelší závod v ČR. Když jsem začínal jezdit jako co-pilot našeho stroje, vcelku často jsem za jízdy usnul a táta byl bez navigátora. :) Tyto závody bývají časově, ale i fyzicky dost náročné.

A čím že to vlastně s tátou jezdíme? Je to vcelku známé české vozítko, ale dnes už ne až tak obvyklé k vidění na našich cestách v běžném provozu. Závodíme v kategorii motocykly, ale motorka to úplně není, navíc má tři kola. Ano, je to tříkolový Velorex z roku 1956, v našem případě typ Os-Kar 16 s motorem z motorky JAWA, k vidění na obrázku. Taková zajímavost je, že toto vozítko je jediné na světě, které má schválenou plátěnou karoserii. Ta je z koženky, která je natažená na trubkovém rámu. S tímto našim hadrákem jsme už vyhráli několik závodů, ale také jsme už byli i na posledním místě. Prostě je to někdy o náhodě a o štěstí, ale hlavně je to o zábavě, legraci a někdy i špinavých rukách. Vcelku často se v tom vrtáme a něco opravujeme. To k tomu jednoduše patří a je sranda sledovat tátu, jak u toho sakruje. Stejně tak k tomu patří i vůně spáleného benzínu s olejem, tedy směsi, na kterou dvoutaktní motor jezdí.

Co všechno je tedy vlastně veterán? Už jsem to naznačil v úvodu, vozidlo starší 30 let, může to být autobus, nákladní auto, motorka, sporták, ale třeba i sanitka nebo vozidlo VB. Dnes už se mezi veterány řadí třeba i ŠKODA Felicia, první byla vyrobena v roce 1994 (tedy má dnes 31 let). Takto „mladí“ veteráni se označují jako youngtimer. Spousta z vás si ale pod výrazem veterán spíše představí autíčko s krásnými kulatými tvary a výraznými blatníky. Samozřejmě i

závody, které jsem zmínil, rozděluji veterány do kategorií podle stáří. Na zmíněné OBR jsou to obecně kategorie dělené na předválečné a poválečné období, dále rozdělené podle roků výroby.

Zmínil jsem taky, že závodí i mamka. Její navigátorkou je moje ségra Eliška, takže holky tvoří ženskou a my s tátou chlapeckou posádku. Holky jezdí v anglickém kabrioletu značky Triumph Spitfire mk3 z roku 1968 (foto). Toto autíčko je přivezené přímo z Anglie a má volant na pravé straně, takže řízení je také lahůdka. Letos se holkám podařilo vyhrát jejich první závod, tak byla velká oslava! Nějaké poháry, které jsme už za těch pár let posbírali, jsou vidět na fotce.

Letos naši holčičí posádku doplnil ještě jeden spolujezdec, náš černý chlupáč Barnie. Je to velký závodník, ale do řízení zatím moc nekecá :). Dostal závodní brýle a při každé jízdě se tváří strašně důležitě!

A takhle bych mohl psát ještě dlouho a stále by bylo o čem. Třeba, že máme s tátou v plánu renovaci motorky JAWA se sajdou, kterou bych chtěl v budoucnu na závodech řídit já, ..., o tom ale třeba někdy příště.

David Petřík, 8.B

Velorex Os-Kar 16 v akci při závodech

Já s cenou za 2. místo v kategorii MOTO v rámci Veteránské jízdy v Bakově nad Jizerou 2024

Triumph Spitfire Mk3 v akci při závodech, ženská posádka: mamka a sestra Eliška

při průjezdu konce měřeného úseku v rámci závodu Oldtimer Bohemia Rally 2025

Vítězné posádky různých kategorií v závodu Oldtimer Bohemia Rally 2025

Celkové 1. místo v kategorii MOTO

v závodu Oldtimer Bohemia Rally 2023

Vítězné posádky různých kategorií v závodu Oldtimer Bohemia Rally 2025, já dole se sestrou Eliškou, bývalou žákyní naší školy, uprostřed nad námi táta s mámou

Hasičská PRAGA RN

AERO 500 z roku 1932, výroba v Československé republice

AERO MINOR SPORT, závodní speciál, byl určen pro závody v kategorii sportovních vozů pro závod v Le Mans v roce 1949

motocykl Čechie (německy Böhmerland), vyráběná v letech 1924-1939, tato moto je do dnes nejdelším motocyklem na světě

autobus ŠKODA RTO 706

TRABANT 601 S Limusine, obrázek z jedné pražské ulice

ŠKODA 180 RS, vyrobená pro ČS rally

Tajenka k Veteránské SPOJOVAČCE

Chevrolet combi (AMERICA) Obří americké vozidlo vhodné pro rodinné výlety, někteří sběratelé jim říkají silniční loď. Jestli se ptáte proč, tak si představte 4 parkovací místa v Kauflandu; taková je jeho velikost.

Žigulik Osobní vozidlo malého rozměru. Využívalo bylo i na území ČR v dobách ČSSR a hodně ve službách VB (Veřejné bezpečnosti) neboli tehdejší policie.

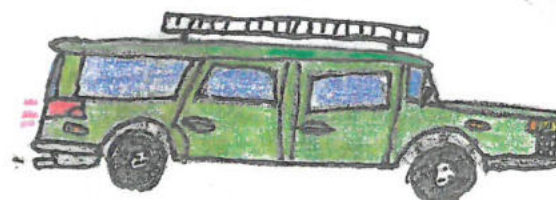
Škoda 1203 Původem česká dodávka rozměru podobného dnešním. Dělal se ve spoustě verzích; jako minibusy, pracovní dodávky, ale třeba i jako sanitky, nebo jako taxi či vozidla PO (Požární ochrany).

Ford 1930 Jeden z prvních amerických vozů značky Henryho Forda, dnes velmi oblíbený sběratelský kousek. Někteří nadšenci jej přestavují na závodní automobily, známé jako drugstery.

Kor-bus (Mates) Nákladní automobil české výroby, využívaný třeba silničáři nebo jako cisterny na mléko, benzín atd., ale byly třeba využívány i hasiči, nebo byly dělány jako tahače, stejně jako ty dnešní.

Ferrari F40 Závodní automobil, za mě nejhezčí od Ferrari. Zajímavé na něm je to, že motor se nachází vzadu a když se tam chcete podívat, odklopíte celou zadní část vozu i s blatníky a zadním sklem. Vepředu se nachází malý kufr, co většinou obsahuje potřeby na údržbu. V dnešní době je tento vůz velkou sběratelskou raritou, a tudíž asi nebude stát 28 000 Kč jako nějaký rezavý Renault Clio z roku 1998.

Veteránská spojovalka

Ford 1930

Kor-bus (Mates)

Ferrari F40

Žigulik

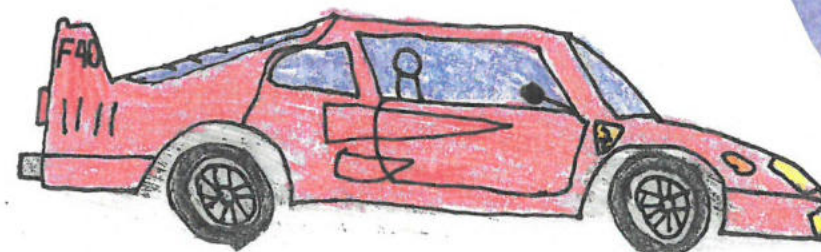
Škoda 1203

Chevrolet combi (AMERICA)

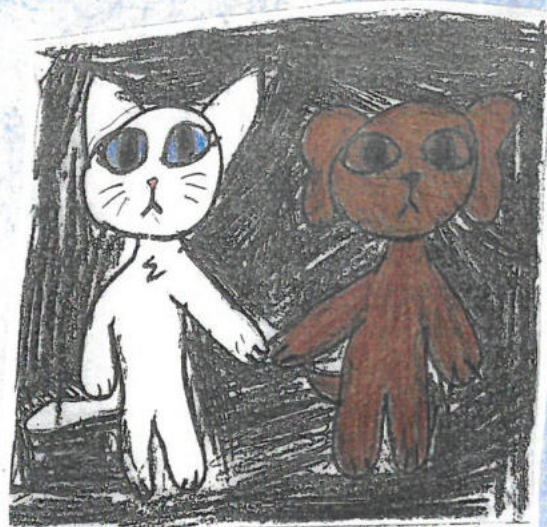

David Petřík, 8. B

Jedné noci

Ahoj kamarádi, doufám, že si pamatujete na mě (Robertu) a mé dva mazlíčky, kočku Lily a pejska Brynzu. Myšku Míňku, co jednou přivedli Lily a Brynza, jsme dali mému kamarádovi Martinovi. Dneska vám budu vyprávět, co se stalo jedné noci v našem knihkupectví.

Jednou uprostřed noci se Lily s Brynzou probudili. „Slyšel jsi to taky?“ zeptala se Lily. „Jo, a myslím, že to šlo z obchodu.“ Brynza měl pravdu, zvuky šly opravdu z obchodu. „Radši se tam půjdeme podívat,“ navrhl Brynza. Plížili se temným domovem a přitom šeptali: „Myslíš, že je to někdo z našich páníčků?“ zeptal se Brynza. „Ti touhle dobou už dávno spí,“ odsekla Lily. „Ale, co když jsou ... ty víš, náměsíční?“ zeptal se Brynza. „To je možné ...“ zamyslela se Lily. Mezitím už došli do obchodu. „Haló! Haló, je tu někdo?!“ V tom se něco pohnulo kousek od nich. „Co to bylo?!“ zeptala se Lily. „Já se bojím, Brynzo!“ „Neboj!“ utěšoval ji Brynza, ale sám se trochu třásl. „Kam to zmizelo?“ „Myslím, že k regálu s pohádkami,“ odpověděla Lily. Chytli se za tlapičky a společně došli k regálu s pohádkami. „Rozsviť, ať na to líp vidíme,“ poradila Lily. Brynza rozsvítil a jaké bylo jejich překvapení, když uviděli, co je tak vystrašilo. „Kočka?!“ vykřikli šokovaně, když uviděli kočku, stojící na hromádce knih s jednou další v ruce. „Sněhurka a sedm trpaslíků“ stálo na obalu. „Co to děláš?!“ zeptala se Lily. „Hmmm, hmmm ... Kdyžtak, co to děláte!“ podotkl někdo. „Co to bylo?“ podivila se Lily. „To abyste věděli, já nejsem žádné to, ale Olda, křeček Olda, odpověděl křeček, který skutečně stál vedle kočky a také držel jednu menší knížečku. „Proč jim to říkáš?!“ obořila se na něj ta cizí kočka, která pořád držela Sněhurku. „No, já ... nelíbilo se mi, že mi řekla to, jako bych byl nějaké smetí,“ posteskl si Olda. „Neboj, ty nejsi žádné smetí, Oldo, jsi můj kámoš,“ řekla kočka. Křeček se pousmál. „Nechci vám do toho mňoukat, ale pořád jsi mi neřekla, kdo jsi a co tu vlastně děláš!“ sykla Lily. „Jenže to je tajné!“ namítla ta kočka. „Ale no tak, tohle je knihkupectví a jestli jste si chtěli něco vzít, stačilo si to koupit,“ opáčil Brynza. „Ale to by pak přece nebyl zločin, kdybychom si to koupili,“ ozval se křeček Olda. „Zločin? Jaký zločin?“ divil se Brynza. „No, my tady s Maggie ...“ „Tak počkej, Oldo, to je seznam knížek?“ A opravdu, ta malá knížečka, co držel Olda, byl seznam knížek z knihkupectví. „Vrať nám ho!“ rozčílila se Lily a vytrhla křečkovi seznam z pacek.

Když si ho prohlížela, všimla si, že i některé stránky jsou vytrhané a leží vedle Oldy. Lily je podala seznam Brynzovi a prohlédla si je. Byly to pouze stránky, na kterých byly pohádkové knížky. Některé byly barevně označené, jako například:

Sněhurka a sedm trpaslíků
Šípková Růženka
Tři oříšky pro Popelku
Princezna se zlatou hvězdou na čele
Perníková chaloupka

„Proč vlastně chcete ty knihy ukrást?“ zeptal se Brynza.
„No ...“ odmlčela se Maggie.

A co ty, čtenáři, co myslíš, že je důvodem krádeže v knihkupectví?
Odhalí Lily a Brynza, kdo za tím stojí?

Dozvíte se v dalším čísle Eminých novin.

Napsala Viktorie Gumalová a ilustrovala Emma Houdková, kamarádky z 5. D

Tvořilek

Co si můžete vyrobit ze šišek?

Třeba sovičky, andílky nebo cokoliv podle své fantazie.

SOVIČKY

Potřebujete: dvě pěkné borové šišky; jednu menší na hlavičku a jednu větší na tělo, dále větvičku, zbytky kůže; na oči, zobáček, uši, nožky s drápkami, případně na křídla, lepidlo Herkules na slepení dvou částí očí, tavnou pistoli na slepení dvou šišek a celé sovičky k větvičce. (Zbytky kůže máme na č. 108, můžete si pro ně přijít!). Daroval nám je tatínek Bořivoje Špuláka ze 6. A.)

Při výrobě

Maruška a Amia se svými sovičkami

ANDÍLCI

Potřebujete: jednu borovou šišku, jednu hlavičku (zakoupíte v papírnictví), stuhy, vánoční ozdoby na vlasy, tavnou pistoli na slepení všech částí.

Vezmu šišku z borovice, líbí se mi převelice. Přilepím k ní hlavičku, přidám také mašličku. A z malé šišky z lesíka vyrobil jsem andílka.

I. K.

Andílek Anhel Serbiny v dóze

Eli a Malvínka ze 3. A s andílky

COKOLIV

Kočkoandílci pro paní učitelku

Vyrobily Lucie Šampalíková a Elisabeth Page ze 3. A

Najdeš cestu ke svitku?

Anna Koriahina, 8. C

HÁDEJ

Když je mladá, tak je velká, když je stará, tak je malá.

Odpověď najdeš na titulní straně 8. čísla Eminých novin.

Jaká jsou jména těchto koček?

Emilia Hasbach, 3. D

Poznáš některé z našich prezidentů? Zvládneš říct jejich celá jména a časově seřadit jejich prezidentská období? Můžeš to zkusit. :) Na fotce jsou holky z redakce na mediálním jarmarku v Brně.

KVÍZ

1. Kdo napsal Pipi dlouhou punčochu?

M Hans Christian Andersen
N Astrid Lingrenová
K Miloš Macourek

2. Jakou barvu má monarcha stěhovavý?

O modrou
A žlutou
Ě oranžovo-černou

3. V jaké zemi se nachází Mount Everest?

V Čína
D Vietnam
M Nepál

4. V jaké zemi byl vynalezen papyrus?

E Egypt
O Čína
Ě Ekvádor

5. Z jakého materiálu byl vyroben první puk?

A uhlí
B dřevo
C zmrzlý kravinec

6. Z jaké rostliny je oregáno?

E máta
K dobromysl
A mateřídouška

7. Z jaké byliny se dělá olejíček?

O šalvěj
B máta
V meduňka

Kde byli vynalezeni gumoví medvídci?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Správnou odpověď najdeš na str. 4

Alois Polák, 3. C

A	O	L	X	J	H	V	Y	D	R	A	K	P
C	L	E	P	E	K	A	R	L	O	D	D	L
L	G	R	O	L	P	X	R	Z	P	N	I	M
Z	R	O	J	E	Ž	E	K	L	I	Š	K	A
A	B	C	W	N	O	L	E	Z	B	C	J	D
J	O	T	T	N	I	G	K	X	E	K	A	M
Í	B	Z	K	U	N	A	O	N	P	N	I	G
C	S	O	K	O	L	V	R	L	Ě	A	C	H
G	A	B	D	O	K	S	B	K	N	P	S	G
N	L	H	A	L	Q	E	L	A	K	K	O	K
L	L	L	P	CH	U	B	N	E	E	F	V	E
Ě	N	J	S	M	Y	V	O	K	S	O	A	S
N	K	Y	N	B	L	N	L	K	N	Y	O	J
Á	R	L	M	N	Y	Č	Ě	K	I	K	S	E
K	Ž	J	E	Z	E	V	E	C	P	L	H	R

KUNA	REJSEK
BACHYNĚ	VLK
SOVA	SOKOL
JELEN	KÁNĚ
LIŠKA	VYDRA
ZAJÍC	BOBR
JEZEVEC	SYSEL
DANĚK	OREL
JEŽEK	RAK
RYS	SRNEC

Ela Kašpárková, 4. B

Kdo

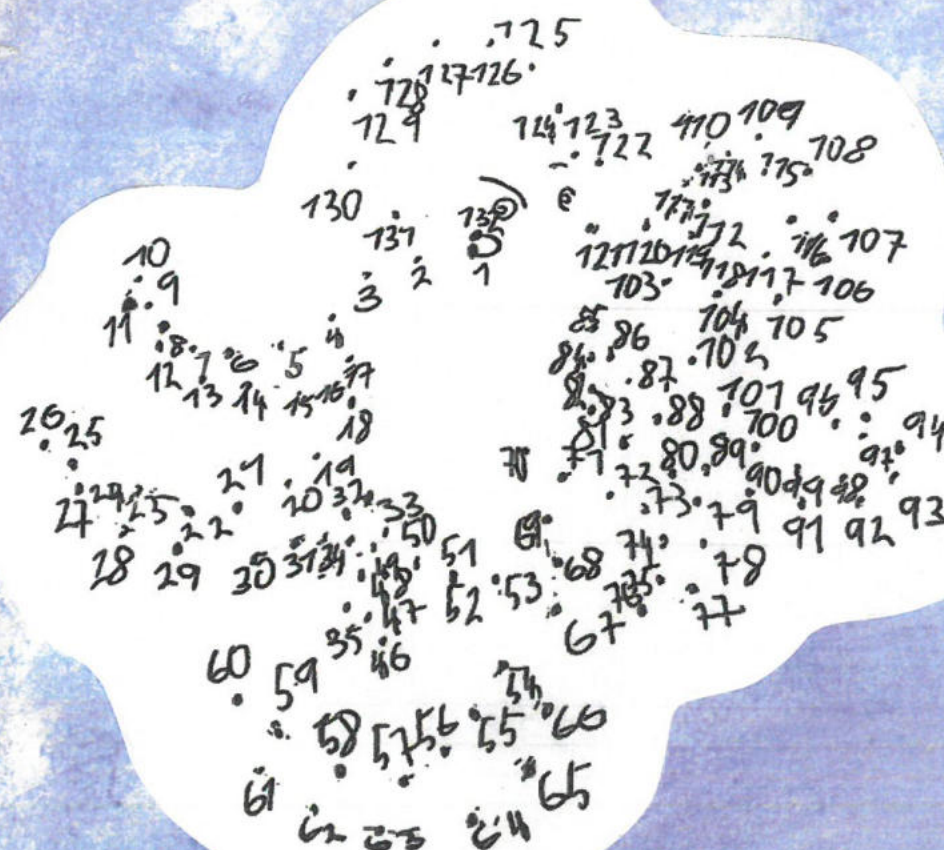
TO

je

- má rád med
- rád sadí různé rostliny
- většinou má hrnek s kytičkami
- Když jde po chodbě s hrnkem, říká: „Pozor, mám horkou kávu! Jděte na stranu, ať vás neopařím.“
- rád vypráví o svém životě
- nosí uplejší džínsy
- většinou se usmívá

Jestli jsi ani teď neuhádl, o jakého pana učitele se jedná, správnou odpověď ti dá David Petřík z 8. B nebo Nina Bobran Kaczmarczyk z 5. D.

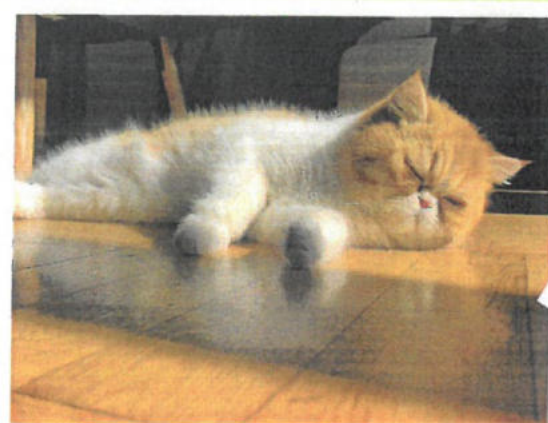

Jaké zvíře má tři srdce, umí uniknout z lahve s víčkem a má modrou krev? Jestli ti nenapoví obrázek, který vznikne spojením po sobě jdoucích čísel, správnou odpověď ti dá autor spojovačky Michael Ferenc ze 3. A.

Hádej, čím jsou to mazlíčci

kocour Jeremiáš
plemeno Královská exotická kočka

kocour Leon
plemeno Královská exotická kočka

fenka Bonny,
čistokrevný voříšek

fenka Miuška, Novofundlandský pes

Možnosti: **RNDr. Romana Slámová** a **Bc. Marie Kotoučová**
Správnost svého tipování si můžeš ověřit na str. 19

Slavné hlášky učitelů

„Poklade, kde máš přezůvky?“
„To je vrchol drзости, sloh 30 vět na téma:
Proč nemám žvýkat žvýkačku.“

„Vy jste moje třída number one.“

PhDr. Helena Salichová

„Dobrý den, paní kolegyně.“

„Ty, žvýkačka, rande, koš.“

Ing. Michal Němeček

„Jako je tohle normální!“

„Zase se směješ.“

Mgr. Jarmila Supeková

„Nejezte a nepijte u počítačů.“ **Mgr. Luděk Ullík**

„Jestli si chcete kecat, běžte na chodbu.“

„Hnátek tam proseděl polovinu devítky.“

PhDr. Radka Urbanová

třída 9. B

Ha

Byla jedna velká louže.

Přišla k ní žába a řekla:

„Já žába tuhle velkou louži přeskočím!“

Skočila, a nepřeskočila.

Přišla srnka a řekla:

„Já srnka tuhle velkou louži přeskočím!“

Skočila, a nepřeskočila.

Přišel klokan a říká:

„Já klokan tuhle velkou louži přeskočím!“

Skočil, a nepřeskočil.

Přišel lev a říká:

„Já lev tuhle velkou louži obejdu.“

Ema Kusá, 4. A

Co se stane z vody a nabíječky?

Zabíječka. **Eleonora Jonášová, 4. D**

Zdroj: Vtipy pro děti; knihy, internet

Jaký je rozdíl mezi blechou a medvědem?

Medvěd má blechy, a blecha nemá medvědy.

Jaký je rozdíl mezi autem a býkem?

Auto se rozjíždí na zelenou, a býk na červenou.

Šla dvě prasátka a potkala třetí prasátko.

„Kam jdeš?“ ptala se ta dvě prasátka třetího.

„Jdu na maliny!“ odpovědělo prasátko.

„Teď v zimě?“ divila se ta dvě prasátka.

„To nevádí,“ řeklo to prasátko, „já mám svetřík.“

Matouš Smolík, 4. D

„Hej, králíku, dáme si závod, kdo bude dřív

doma,“ povídá želva. A než jí králík stihne

odpovědět, schová se do krunýře.

Kukačka říká kukačákovi: „To sis nevšiml, že po

tobě pokukuju?“ **Nina Bobran Kaczmarczyk, 5. D**

Soutěžník

- Kolik barev a jaké má duha?
- Po kolikáté se naše redakce zúčastnila Multimediálního dne v Brně?
- Kolik zvířecích mazlíčků se nám na fotkách představilo, nebo nám bylo představeno?

Kdo první doručí **SPRÁVNÉ** písemné odpovědi do **REDAKCE**, získá toto 14. číslo Eminých novin.

Redakční tým

David Petřík, 8. B, Emilia Hasbach, 3. D, Viktorie Gumalová, 5. D, Emma Houdková, 5. D,

Michael Ferenc, 3. A, Ela Kašpárková, 3. D, Ema Klofáčová, 3. C, Jindřich Švehla, 3. D,

Alois Polák, 3. C, Nina Bobran-Kaczmarczyk, 5. D, Anna Koriahina, 8. C,

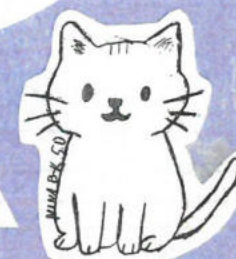
Eva Heresová, 8. A, Jakub Kašpárek, 3. A

Ilona Krejčí, vedoucí redakce

Výtvarná práce na první straně: **Mikulášová Julie, 8. B**

Výtvarná práce na poslední straně: **Marie Neubauerová, 7. B**

Podkladový papír: **Mikulášová Julie, 8. B**

Poděkování

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoliv způsobem a jakoukoliv měrou podíleli na vydání tohoto 14. čísla našeho školního časopisu Eminy noviny.

Speciální poděkování

patří paním učitelkám: **Bc. Anně Chabrové, Mgr. Hedvice Budilové,**

Jitce Sládkové, Mgr. Pavle Obstové, Mgr. Tereze Hásové a rodině Petříkových.

Samozřejmě vedení školy, zejména panu řediteli **Mgr. Otovi Bažantovi, Mgr. Markovi Hlubučkovi** a **Mgr. Magdaléně Kafkové.**